

Vyslovil-li žal. úřad v souhlase s první stolicí neplatnost hlasů, které nesporně nebyly napsány na hlasovacích lístcích úředně vydaných, jak to § 14 odst. 1 vl. nař. č. 146/26 výslovně nařizuje, jest nař. rozhodnutí již z tohoto důvodu ve shodě se zákonem, a nebylo třeba zabývat se řešením dalších otázek, zda dotčené hlasy jsou neplatné také ještě z jiných důvodů.

Č. 7858.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti: Do jaké míry jest při určení nabývací hodnoty za účelem vyměření dávky hleděti k převodům dřívějším?

(Nález ze dne 5. dubna 1929 č. 6914.)

Věc: Anna K. v J. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-lce byla plat. rozkazem inspektorátu pro zem. dávky v Praze z 19. října 1926 z převodu domu v Ch., zcizeného trhovou smlouvou ze 14. srpna 1922 manželům V-ovým, předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí, při čemž byla hodnota nemovitosti k 1. lednu 1914 stanovena podle soudního odhadu částku 10.670 Kč 60 h. Odvolání vytýkající, že nemělo býti ve smyslu posl. odst. § 7 dávk. ř. pro vyměření dávky použito hodnoty k 1. lednu 1914, nýbrž trhové ceny, za kterou st-lka zcizené nemovitosti dne 26. dubna 1922 nabyla a která činila 40.000 Kč a byla tedy vyšší než obecná hodnota v r. 1914, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž průkaz o tom, že strana ve smyslu posl. odst. § 7 sama nabyla nemovitosti úplatně za cenu vyšší, jest dle jasného ustanovení zákona přípustným jen v tom případě, když se poslední převod, t. j. poslední dávce podrobený převod stal před 1. lednem 1914. Inspektorát vzal tudíž správně za základ výpočtu dávky nabývací hodnotu nemovitosti k 1. lednu 1914. Tato hodnota byla pak po vyčerpání řízení dle § 17 zjištěna soudním odhadem.

O stížnosti uvážil nss:

Stížnost domáhá se toho, aby jako hodnoty nabývací bylo při vyměření dávky použito trhové ceny, za kterou st-lka zcizené nemovitosti nabyla podle trhové smlouvy z 26. dubna 1922 od svého otce. Její otec nabyt nemovitosti dne 25. července 1910, tedy před 1. lednem 1914, takže by vlastně měla býti vzata za základ hodnota nemovitosti k 1. lednu 1914. Ježto však tato hodnota byla vyšetřena pouze částkou 10.670 Kč 60 h, bylo při vyměření dávky ve smyslu odst. 5 § 7 dávk. pravidel vzíti jako nabývací hodnotu cenu ujednanou ve smlouvě z 26. dubna 1922 ve výši 40.000 Kč, neboť st-lka nabyla nemovitosti vskutku za cenu vyšší než činí obecná hodnota k 1. lednu 1914. Nss neshledal tuto námitku důvodnou.

Podle odst. 1 § 5 pravidel jest za hodnotu nabývací pokládati hodnotu při posledním převodu dávce podrobeném nebo ve smyslu §§ 2 a 3 od dávky osvobozeném. Oproti tomu jest k převodům uvedeným v § 4 dle posledního odstavce tohoto § při vyšetření přírůstku hodnoty a délky

držby hleděti, jako by jimi vůbec změna držby nebyla nastala. Stejně stanoví odst. 4 § 7, že při prvním převodu nemovitosti po nabytí platnosti pravidel platí za její nabývací cenu (hodnotu) cena (hodnota) v době posledního před počátkem platnosti tohoto řádu uskutečněného převodu, jenž nenáleží do třídy převodů uvedených v § 4. Dle § 4 č. 3 jsou uvedeny jako dávce nepodrobené úplatné převody s rodičů na děti. Nelze tedy k takovým převodům při vyšetření přírůstku vůbec hleděti a nutno přihlížeti jako k nabývacímu aktu k poslednímu převodu dávce podrobenému nebo podle §§ 2 a 3 od dávky osvobozenému. Stal-li se poslední převod, který nenáleží do třídy převodů uvedených v § 4 pravidel — před 1. lednem 1914, platí dle odst. 5 § 7 za nabývací cenu obecná (prodejní) cena v den 1. ledna 1914, neprokáže-li strana, že sama nabyta nemovitosti úplatně za cenu vyšší; v tomto případě běže se za základ tato cena.

Ježto předchozí převod dle § 4 dávce podrobený dle striktních předpisů pravidel vůbec nepřichází pro vyšetření přírůstku hodnoty v úvahu a hodnota k 1. lednu 1914 přichází právě proto v úvahu, ježto k zmíněným převodům se hledí, jako kdyby neexistovaly, předpis věty 2. odst. 5 § 7 pak nedává nijak na jevo, že by se chtěl od této zásady dávkových pravidel uchýliti a přiznávatí význam i převodům spadajícím pod ustanovení § 4, možno také ustanovení druhé věty odst. 5 § 7 rozuměti jen v ten smysl, že jest jím míněn toliko takový převod nabývací, který i jinak přichází v úvahu pro zjištění přírůstku hodnoty, tedy převod jiný nežli spadající pod ustanovení § 4, a tedy ovšem převod nastalý před 1. lednem 1914, neboť kdyby to byl převod, nastalý po tomto termínu, nepřicházela by hodnota k 1. lednu 1914 vůbec v úvahu.

Ježto není sporno, že trhovou smlouvou z 26. dubna 1922 byla nyní zcizená nemovitost převedena na zcizitelku s jejího otce, šlo o převod ve smyslu § 4 č. 3 pravidel, jenž pro vyšetření přírůstku hodnoty vůbec nemohl přijíti v úvahu, a nezáleželo tedy, jak stížnost míní, na tom, zdali tato trhová smlouva obsahovala přesnou cenu, nebo zdali odpovídala tato cena obecné hodnotě v době jejího uzavření. Právem proto zamítl žal. úřad odvolání, domáhající se toho, aby za hodnotu nabývací bylo použito ceny stanovené v trhové smlouvě z 26. dubna 1922.

Č. 7859.

Učitelstvo (Slovensko): Jaký význam má nesložení nostrifikační zkoušky podle zák. č. 276/20 pro přípustnost propuštění učitele ze služby?

(Nález ze dne 6. dubna 1929 č. 6572.)

V ě c: Jan B. v B. (adv. Dr. Lad. Wopršálek z Prahy) proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o propuštění ze služby učitelské.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad, že st-l, poněvadž dosud nesložil nostrifikační zkoušku, předepsanou zákonem č. 276/20, nemá náležité kvalifikace k zastávání učitelské služby na veř. školách